

kommer til at beskæftige sig med Prisen. Den overordentlige Kommissions Bestaaen efter 1. Oktober afhænger jo af Rigsdagens Beslutning.

Trods den venlige og venligt motive-rede Opfordring fra det ærede Medlem (Birck), hvis Slutningsudtalelser om Pris-niveauet og Faren ved at ændre det falder ganske sammen med de Betragtninger, jeg har fremført her for ganske nylig, vil jeg have Lov til at sige endnu et Par Ord om Spørgsmaalet Landbruget og Skibs-farten, fordi det af reelle Grunde er mig imod, at mine Udtalelser mistydes. Det ærede Medlem sagde nu om Skibsfarten: Vi har en Maksimalpris paa Tonnage til dette Brug af 140 Kr., og dette nedsættes til 120 Kr.; der er ingen Grund til at føle Taknemmelighed derfor. — Jeg har ikke udtrykt nogen Taknemmelighed overfor Skibsfarten; jeg har skildret dens Holdning. Der er i dette Ting en Holdning, som ligner den, som Skibsfarten indtager, nemlig den, som alle de Medlemmer har givet til Kende, som er villige til at forhandle om det Regeringsforslag, her foreligger paa det Grundlag, som det fremfører. Men der er et Medlem, som ikke indtager denne Stilling, og det er det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), der har erklæret dette Grundlag Krig paa en saadan Maade, at det har været nødven-digt for mig at sammenligne hans Holdning med den, som Skibsfarten indtager. Det er hele det ærede Medlems Udvikling, som har gjort det nødvendigt at stille Forhandlingerne med Skibsfarten overfor hans Tale. Der vil jeg gerne sige til det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck), at naar han bemærker, at Skibsfartens Pris-nedsættelse jo kun er fra 140 til 120 eller 2 Kr. pr. Tønde, saa vilde det dertil svarende Modbillede være følgende: Ja, men Landbrugets Kornpriser er for Øjeblikket 26 eller 27 Kr., og den stiger til 30 Kr.! Samtidig med, at man forlanger Maksimal-prisen paa Skibsfragt nedsat med 2 Kr., indrømmer man Landbruget en Forhøjelse paa 4 Kr.! Men denne Sammenligning har jeg aldeles ikke ønsket at gøre, fordi Sammenligningsmomentet ikke er tilfreds-stillende. Det, som jeg brugte som Sammenligningsgrundlag, var det ærede Medlem fra Sæbys Udtalelse om, hvad Korn i fri Pris, tilført Landet her, vilde koste. Overfor dette har jeg nødvendigvis maattet til Sammenligning ogsaa bruge Skibsfar-tens frie Pris.

Hauge: Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) begyndte sin Tale i Gaar med nogle Bemærkninger om, hvilke Kræfter der for Tiden gjorde sig gældende rundt omkring i Verden, og derefter sagde han, at overfor de nedbrydende Kræfter havde den tyske Socialdemokrat Scheidemann udtalt, at det eneste, der kunde hjælpe Men-skeheden ud af Vanskelighederne, var, at man begyndte at arbejde: Arbejde var Løsenet; og at det maaske kunde blive Scheidemanns og hans Partifællers For-tjeneste, at de igen lærte Verden at ar-bejde. Det glædede mig at høre det ærede Medlem fra Sæby udtale sig saa rosende om den forhenværende tyske Ministerpræsident Scheidemann. Jeg mindes nemlig, at det ikke er saa forfærdelig mange Maa-neder siden, at Scheidemann af det ærede Medlem og dem, der staar ham nær, blev betragtet som noget nær et Udsbud af Menneskeheden. Gang paa Gang er der rettet de voldsomste Angreb mod os Soci-aldemokrater her i Danmark, fordi vi var i Kontakt med Hr. Scheidemann, med de tyske Socialdemokrater. Der er sagt mange onde Ord om det danske Socialdemokrati i Forbindelse med den Politik, som den tidligere Ministerpræsident Scheidemann og hans Partifæller har ført. Det er over-ordentlig tilfredsstillende for mig at kunne notere, at det ærede Medlem nu gør Af-bigt for tidligere Synder og nu er kommet til Erkendelse af, at de Kræfter, der sæt-tes i Bevægelse gennem den Politik, som Scheidemann og det danske Socialdemo-krati har gjort sig til Repræsentanter for, virkelig er dem, der skal bringe Samfun-det og Samfundene over Vanskelighederne.

Umiddelbart efter at have sagt de ro-sende Ord om Hr. Scheidemann sagde det ærede Medlem, at der var stor Mangel paa Arbejdsmod og Arbejdslyst rundt om-kring i Landene. Det finder det ærede Medlem i og for sig naturligt efter den voldsomme Krigsførelse, der har varet i mange Aar; men det ærede Medlem mente, at det var ganske urimeligt, at der ogsaa var Mangel paa Arbejdslyst her i Landet. Jeg ved nu ikke, om det ærede Medlem har Ret til saa stærkt at fremhæve, at det danske Folk mangler Lyst til Arbejde. Selvfølgelig er de store Verdensbegiven-heder ikke foregaaet uden at have sat sine Spor ogsaa indenfor det danske Samfund, og selvfølgelig vil der kunne gives adskil-lige Eksempler paa, at Uroen har givet sig Udslag, der godt kan karakteriseres som uheldige. Men i det store og hele